

dle rozdělovníku

Váš dopis zn./ze dne:

Č. j.:

MHMP 1933772/2024

Sp. zn.:

S-MHMP 616182/2022/STR

Vyřizuje/tel.:

Mgr. Zuzana Peterová

236 00 4841

Počet listů/příloh: **13/0**

Datum:

13.11.2024

ROZHODNUTÍ

Magistrát hlavního města Prahy, odbor stavebního řádu, jako odvolací správní orgán příslušný dle § 81 odst. 3 písm. a) zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů, a § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve věci odvolání, které podali Petr Štika, nar. 12.2.1964, bytem U skály 187/4, Praha 5-Velká Chuchle, a Věnceslava Vokurková, nar. 28.9.1937, bytem Prodloužená 239/5, Praha 5-Velká Chuchle, zastoupená FKM Legal s.r.o. advokátní kancelář, IČO 09758658, se sídlem Tomášská 25/6, Praha 1-Malá Strana, proti rozhodnutí Úřadu městské části Praha 16, odboru výstavby, dopravy a životního prostředí č.j. 00921/2022/OVDŽP, spis.zn. 16645/2021/OVDŽP/Čr ze dne 28.1.2022, kterým byl k žádosti Správy železnic, státní organizace, IČO 70994234, zastoupené SUDOP PRAHA a.s., IČO 25793349, se sídlem Olšanská 2643/1a, Praha 3 – Žižkov, schválen stavební záměr "**Optimalizace trati Smíchov (mimo) - Černošice (mimo) - Lávka pro pěší Velká Chuchle**" na pozemcích parc. č. 1156, 1205/1, 1207/3, 1208, 1211/11, 1211/16, 1211/17, 1213 v katastrálním území Velká Chuchle,, rozhodl dle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu takto:

**Rozhodnutí č.j. 00921/2022/OVDŽP, spis.zn. 16645/2021/OVDŽP/Čr ze dne 28.1.2022
se ruší a věc se vrací k novému projednání.**

Účastníci řízení dle ust. § 27 odst. 1 správního řádu, na něž se vztahuje rozhodnutí správního orgánu:

Správa železnic, státní organizace, Dlážděná 1003/7, 110 00 Praha 1-Nové Město

Magistrát hlavního města Prahy, odbor evidence majetku, Mariánské náměstí 2/2, 110 00

Praha 1-Staré Město
Městská část Praha-Velká Chuchle, U skály 262/2, Praha 5-Velká Chuchle, 159 00
Povodí Vltavy, státní podnik, Holečkova 3178/8, 150 00 Praha 5-Smíchov
Technologie Hlavního města Prahy, a.s., Dělnická 213/12, 170 00 Praha 7-Holešovice

Odůvodnění:

Úřad městské části Praha 16, odbor výstavby, dopravy a životního prostředí (dále jen stavební úřad) vydal společné povolení č.j. 00921/2022/OVDŽP, spis.zn. 16645/2021/OVDŽP/Čr ze dne 28.1.2022, kterým ve výroku I. schválil výše uvedený stavební záměr, ve výroku II. stanovil společné podmínky pro umístění stavby, ve výroku III. stanovil společné podmínky pro provedení stavby a ve výroku IV. povolil kácení dřevin. Proti tomuto rozhodnutí podali odvolání Petr Štika a Věnceslava Vokurková, zastoupená FKM Legal s.r.o. advokátní kancelář. Odvolací námítky jsou uvedeny níže, spolu s jejich vypořádáním.

Stavební úřad podle § 86 odst. 2 správního řádu zaslal stejnopis podaného odvolání všem účastníkům, kteří se mohli proti rozhodnutí odvolat, a vyzval je, aby se k němu vyjádřili. Tohoto oprávnění nebylo využito.

Vzhledem k tomu, že stavební úřad neshledal podmínky pro zrušení nebo změnu rozhodnutí podle § 87 správního řádu, předal spis odvolacímu správnímu orgánu.

Odvolací správní orgán po ověření, že odvolání byla podána účastníky řízení, následně zkoumal, zda byla odvolání podána v zákonem stanovené lhůtě. Dle ust. § 86 odst. 1 správního řádu se odvolání podává u správního orgánu, který napadené rozhodnutí vydal. Dle ust. § 83 odst. 1 správního řádu činí odvolací lhůta 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí. Lhůta je zachována, pokud je odvolání podáno ve lhůtě k poštovní přepravě. Z obsahu spisu vyplývá, že rozhodnutí bylo odvolatelům oznámeno veřejnou vyhláškou dne 15.2.2022; Petr Štika podal odvolání dne 11.2.2022, Věnceslava Vokurková podala odvolání dne 27.2.2022. Odvolání jsou přípustná a včasná.

Odvolací správní orgán v posuzované věci rozhoduje opakovaně. K námítkám odvolatelů rozhodnutím č.j. MHMP 1810499/2022, sp. zn. S-MHMP 616182/2022/STR ze dne 3. 11. 2022 (nabytí právní moci dne 19.11.2022) napadené rozhodnutí v části změnil a ve zbytku potvrdil. Rozsudkem Městského soudu v Praze č.j. 9 A 120/2022-74 ze dne 28.8.2024 (nabytí právní moci dne 1.10.2024) bylo rozhodnutí ze dne 3.11.2022 zrušeno a věc byla vrácena odvolacímu správnímu orgánu k dalšímu řízení, ve kterém je odvolací správní orgán názorem městského soudu vázán.

Dle ust. § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumává odvolací správní orgán soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost přezkoumává v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. V souladu s ust. § 82 odst. 4 správního řádu k novým skutečnostem a k návrhům na provedení nových důkazů, uvedeným v odvolání nebo v průběhu odvolacího řízení, se přihlédne jen tehdy, jde-li o takové skutečnosti nebo důkazy, které účastník nemohl uplatnit dříve.

Z obsahu předloženého správního spisu bylo zjištěno, že dne 20.9.2021 byla podána žádost o vydání společného povolení. Uvedeným dnem bylo zahájeno společné územní a stavební řízení. Stavební úřad usnesením č.j. 18759/2021/OVDŽP ze dne 22.10.2021 spojeným s výzvou

k doplnění podkladů žádosti řízení přerušil, vše ve lhůtě do 31.12.2021. Podklady dle výzvy byly doplněny dne 10.11.2021. Opatřením č.j. 20190/2021/OVDŽP ze dne 12.11.2021 stavební úřad oznámil zahájení společného řízení; pro uplatnění závazných stanovisek dotčených orgánů a námitek účastníků stanovil lhůtu 15 dnů od doručení. Následně vydal napadené rozhodnutí.

Po věcné stránce je předmětem řízení dočasná stavba montované ocelové lávky pro pěší, navržené na pozemcích v k.ú. Velká Chuchle v prostoru stávajícího železničního přejezdu v km 6,287; lávka je vedena z chodníkové plochy ulice Starochuchelská v poloze šikmo přes koleje a ulici Mezichuchelskou a ukončena v prostoru mezi ulicemi Mezichuchelská, Dostihová a U skály. Lávka obsahuje dva mostní otvory tvořené příhradovou ocelovou konstrukcí s osazením na 3 provizorních pilířích/podpěrách; krajní podpěry jsou opatřeny schodišti. Délka mostu je cca 61 m, rozpětí jednotlivých polí je 24,0 + 36,0 m, celková délka lávky je cca 76 m (včetně schodišťových ramp), šířka konstrukce lávky je 2,5 m, šířka průchozího prostoru je 2,0 m, volná výška na mostě je 2,5 m, volná výška pod mostem je 7,8 m, celková výška mostu je 10,7 m. Lávka včetně schodišť má být osvětlena pomocí svítidel LED umístěných na konstrukci lávky a přístupových schodištích; napájení osvětlení bude zajištěno z provizorního rozváděče R1, definitivně pak z rozváděče v rámci objektu SO 02-66-04 Zastávka Praha Velká Chuchle, rozvod NN a osvětlení rozestavěné stavby „Optimalizace trati Smíchov (mimo) - Černošice (mimo)“, na kterou bylo vydáno územní rozhodnutí č.j. 017674/12/OVDŽP/Mk ze dne 15.7.2013. V rámci stavby budou přeloženy kabely místního rozhlasu.

Stavba lávky je podle I. výroku napadeného rozhodnutí dočasná do doby vybudování trvalého mimoúrovňového křížení v prostoru železničního přejezdu.

Dne 1.7.2024 nabyl plné účinnosti zákon č. 283/2021 Sb., stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů. Dle § 330 odst. 1 se řízení a postupy zahájené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona dokončí podle dosavadních právních předpisů. Vzhledem k tomu, že předmětné řízení bylo zahájeno dne 20.9.2021, řízení se dokončuje dle zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů.

Soulad záměru s obecnými požadavky na výstavbu je posuzován podle nařízení č. 10/2016 Sb. hl. m. Prahy, kterým se stanovují obecné požadavky na využívání území a technické požadavky na stavby v hlavním městě Praze (pražské stavební předpisy) – dále jen PSP.

Odvolací správní orgán k námitkám uvádí (námitky psány kurzivou):

Petr Štika v odvolání namítá:

K bodu I. výrokové části, účel stavby: „Účelem stavby je dočasně (do vybudování trvalého mimoúrovňového křížení) doplnit kolizní pěší propojení obou stran kolejiště, které je dnes skrze stávající železniční čtyřkolejný přejezd. Nové propojení pro pěší bude mimoúrovňové, bezkolizní se silniční a železniční dopravou. Stávající přejezd zůstane zachován.“

Z tohoto odstavce nevyplývá, že provizorní lávka bude bezbariérová. Nebude tak zajištěn přechod např. matek s kočárky, dětí, starých lidí, lidí invalidních, kteří se v současné době pohybují přes stávající železniční přejezd. Jedná se o lidi, kteří chodí do obchodu s potravinami, řeznictví nebo na poštu. Této velké skupině lidí bude pravděpodobně zajištěn přechod stávajícím úrovnovým propojením přes železniční přejezd.

(Pozn.: na jednání dne 13.12.2021 na místním úřadu Ing. Vladimír Kasa ze Správy železnic sdělil, že tuto početnou skupinu lidí bude přes přejezd převádět člověk tímto pověřený; je otázkou, jaké oprávnění bude tato, pravděpodobně úřední osoba mít.)

Z výše uvedeného vyplývá, že lávka komplexně neřeší kolizní pěší propojení obou stran kolejiště.

Dále je uvedeno v části Soulad záměru s veřejnými zájmy: „Obecné technické požadavky zabezpečující užívání staveb osobami s omezenou schopností pohybu a orientace, stanovené vyhláškou č. 398/2009 Sb., o obecných technických požadavcích zabezpečujících bezbariérové užívání staveb, jsou u stavby splněny. K návrhu bylo doloženo stanovisko NIPI (Národní institut pro integraci osob s omezenou schopností pohybu a orientace České republiky) Bezbariérové prostředí, o.p.s. č.j. 110210134 ze dne 03.06.2021. Dočasná stavba lávky je navržena jako bariérová s ohledem na charakter stavby a prostorovými podmínkami. Návrh nezlepšuje stávající podmínky bezbariérového přístupu ani je nezhoršuje. Toto řešení je možné v souladu s ustanovením 2 odst. 2 vyhlášky č. 398/2009 Sb. Bezbariérové propojení bude zajištěno stávajícím úrovnovým propojením přes železniční přejezd. Účel stavby splňuje alternativní pěší propojení obou částí Velké Chuchle bezpečným, mimoúrovňovým a bezkolizním způsobem obou částí rozdělených stávající čtyřkolejnou tratí. Dočasnost je stanovena do doby realizace související stavby mimoúrovňového křížení včetně podchodu.“

Dočasná stavba lávky je alternativním pěším propojením obou částí Velké Chuchle bezpečným mimoúrovňovým způsobem ke stávajícímu úrovnovému bezbariérovému přechodu přes čtyřkolejný železniční přejezd. Dočasná stavba lávky je navržena jako bariérová z důvodu stísněných poměrů v místech krajních podpěr/pilířů.

Právě s ohledem na její specifický charakter nelze stavbu zařadit do žádné z kategorií staveb uvedených v ust. § 2 odst. 1 vyhlášky č. 398/2009 Sb. – nejedná se o stavbu pozemní komunikace ve smyslu zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích ani o stavbu veřejného prostranství ve smyslu zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), popř. o stavbu veřejné vybavenosti. Přestože odvolací správní orgán chápe význam veřejných zájmů chráněných tzv. „bezbariérovou vyhláškou“ je nucen konstatovat, že předmětem řízení je stavba ve vyhlášce č. 398/2009 Sb. nevyjmenovaná. Z uvedeného vyplývá, že požadavky vyhlášky se na posuzovaný případ nevztahují.

Stavební úřad proto nadbytečně uvedl, že navržené řešení je možné v souladu s ust. § 2 odst. 2 vyhlášky. Tento dílčí závěr stavebního úřadu neobstojí, protože vyluka z důvodu závažných územně technických nebo stavebně technických příčin se uplatní pouze u změn dokončených staveb a změn v užívání staveb.

Vzhledem k tomu, že stávající úrovnové bezbariérové propojení (přechod přes železniční přejezd) bude zachováno do doby vybudování podchodu (doplněného pro bezbariérové užívání výtahem z ul. Starochuchelská a rampou z ulice Radotínská) v rámci stavby „Optimalizace trati Praha Smíchov (mimo) - Černošice (mimo), varianta nadjezd“, na kterou bylo vydáno územní č.j. 011150/19/OVDŽP, spis.zn. 023860/17/OVDŽP/Čr ze dne 8.11.2019, které bylo v odvolacím řízení potvrzeno rozhodnutím č.j. MHMP 1189353/2021, sp.zn. S-MHMP 618575/2020/STR ze dne 31.8.2021 a nabylo právní moci dne 20.9.2021, je možné bariérovou dočasnou stavbu lávky, která představuje bezpečnou doplňkovou trasu, v území akceptovat.

Odvolateli lze přisvědčit, že odůvodnění stavebního úřadu je zavádějící. Zároveň je však třeba uvést, že odvolateli nepřísluší hájit v řízení práva dalších účastníků, popř. veřejný zájem. Sám odvolatel uvádí, že k návrhu bylo doloženo souhlasné stanovisko NIPI Bezbariérové prostředí, o.p.s. č.j. 110210134 ze dne 3. 6. 2021 se závěrem, že návrh nezlepšuje stávající podmínky bezbariérového přístupu ani je nezhoršuje.

Námítka je nedůvodná.

Problémem, který ovšem není ve výrokové části řešen, je zásadní ovlivnění kvality bydlení v domě U skály 187/4, v jehož sousedství má lávka, a především schodiště na pilíři P1, stát.

Mezi domem 187/4 a schodištěm je pouze pruh zahrady a úzká slepá ulička. Odstupová vzdálenost mezi domem a pilířem P1, na kterém bude stát schodišťová část, činí cca 12,3 m. Dalším problémem je samotná výška lávky. Uložení lávky na pilíři P1 (horní hrana schodiště) je dle projektové dokumentace osazeno ve výšce 205,7 m.n.m. Podlaha posledního obytného podlaží je ve výšce 197,14 m.n.m. Tím pádem lávka převyší poslední obytné podlaží o 8,56 m. (zdroj naměřených údajů: Úřad městské části Praha 16, Odbor výstavby, dopravy a životního prostředí „Výškopis dle programu Misys“). Vzhledem k tomu, že byl u domu U skály 187/4 zaměřen hřeben střech, odvolatel uvádí, že odečetl výšku od posledního obytného podlaží a k hřebenu střechy. Půda domu není obývaná.

Dále se uvádí, že „Lávka jako taková není zdrojem hluku“. Samozřejmě, že lávka jako taková není zdrojem hluku, ale lidé, kteří se budou pohybovat po ocelové konstrukci a zejména po schodišťové části na pilíři P1 tímto zdrojem hluku jsou. Hluk způsobený provozem chodců při používání lávky možná nebude vyšší (to se zjistí až dodatečným měřením) než běžný provoz ve veřejném prostoru, ale bude se jednat o hluk specifického charakteru. Zakrytí schodišťové části a samotné lávky v blízkosti domu 187/4 neprůhlednou textilií řeší pouze výhled do oken domu, ale ne samotný hluk a osvětlení lávky.

Na straně domu, která je směrem k plánované lávce se nacházejí obytné prostory, zejména ložnice. Proto hluk a zejména večerní osvětlení (světelný smog) bude rušit klidné bydlení.

Dle judikatury Nejvyššího správního soudu (zejm. dle rozsudku Nejvyššího správního soudu čj. 8 As 27/2012-113) náleží mezi jednotlivé činitele ovlivňující pohodu bydlení (kvalitu prostředí) také podstatné snížení odstupové vzdálenosti mezi stavbami, úbytek oblohové složky, omezení výhledu, a tedy i míra oslunění a osvětlení bytu a narušení soukromí, protože i tyto složky se na pohodě bydlení podílejí.

V několika odstavcích rozhodnutí je zmíněno, že stavba lávky je navržena jako dočasná s předpokladem pro dlouhodobější využití. Lávka zůstane v provozu až do realizace mimoúrovňového křížení, na které je vydáno platné územní rozhodnutí „Optimalizace trati Praha Smíchov (mimo) - Černošice (mimo), varianta nadjezd, pod sp. zn. 023860/17/OVDŽP/Čr, čj. 011150/19/OVDŽP ze dne 8.11.2019 s nabytím právní moci dne 20.09.2021. Nadjezd řeší mimoúrovňové křížení trati včetně podchodu pro pěší.

Je zřejmé, že tato provizorní lávka by měla stát do dokončení výše zmíněného nadjezdu a následném vybudování podchodu pro pěší. Pokud se nemýlím, tak na variantu nadjezd, na které je vydáno platné územní rozhodnutí, není hotový projekt, nejsou vyřešena vlastnická práva přílehlých pozemků atd. V tomto případě se jedná o časový horizont několika let.

Odvolatel se ve společném řízení v obsahu námitky omezil na obecné konstatování v souvislosti s výškou lávky: „*Proto výhled do oken, hluk a zejména večerní osvětlení bude rušit klidné bydlení*“. Stavební úřad námitku přezkoumatelně vypořádal na str. 14 rozhodnutí.

Nyní v odvolání odvolatel připustil, že *hluk možná nebude vyšší než běžný provoz*, ale nově dovodil, že *se bude jednat o hluk specifického charakteru*. Dům č.p. 187 ve vlastnictví odvolatele je situován v ochranném pásmu dráhy (cca 22 m od krajní koleje železniční trati), při komunikaci Mezichuchelská, která je místní komunikací II. třídy, poblíž frekventovaných křižovatek Dostihová x Mezichuchelská (vzdušnou čarou cca 40 m) a Radotínská x Dostihová (vzdušnou čarou cca 50 m); podél přilehlé východní strany komunikace Mezichuchelská je umístěna stávající protihluková stěna (patrně z důvodu dodržení limitů hluku především z provozu dráhy).

V případě hluku způsobeného provozem chodců při užívání lávky, je třeba s ohledem na polohu domu souhlasit s vypořádáním námitky uvedeným na str. 14 napadeného rozhodnutí, že „Hluk způsobený provozem chodců při používání lávky nebude vyšší než běžný provoz ve veřejném prostoru.“ Odvolatel toto tvrzení nijak nerozporuje a lze jen obtížně dovodit, jaký další „specifický charakter hluku“ s ohledem na stávající poměry v území by měly správní orgány zohledňovat. Lávka není způsobilá produkovat hluk v míře nepřiměřené místním poměrům.

Vzhledem ke vzdálenosti cca 12 m od domu č.p. 187, kde se při jižní straně pozemku parc. č. 605 nacházejí stávající vzrostlé stromy, a vzhledem ke skutečnosti, že schodiště bude opatřeno zastiňovací plentou, nelze dovodit narušení soukromí obyvatel domu č.p. 187 z provozu lávky nad míru přiměřenou poměrům. K tomu lze odkázat na rozsudek NS č.j. 22 Cdo 1629/199 ze dne 12.12.2020: „Proto je - v souladu s dlouhodobě respektovanými zvyklostmi - na tom, kdo se cítí být obtěžován pohledem, aby provedl opatření, která by tomuto obtěžování zabránila. Tomu odpovídá praxe pořizování záclon, závěsů, žaluzií, neprůhledných plotů apod., těmi, kdo nechtějí být takto obtěžováni...“.

Uvedená vzdálenost, existence vzrostlých stromů při jižní straně pozemku odvolatele, tvar a trubková konstrukce lávky se schodištěm nepřisvědčuje ani obavě ze snížení denního osvětlení pod míru přiměřenou stávajícím poměrům.

K námitce týkající se světelného znečištění lze odkázat na obsah dokumentace. Z části 2.1.2 Parametry osvětlení Technické zprávy části dokumentace 2.3.6 SO 67-66-01 „Praha V.Ch., Lávka pro pěší v km 6,283, Osvětlení“ (zpracované Ing. Jaroslavem Dytrychem, autorizovaným inženýrem pro technologická zařízení staveb ČKAIT 0011619) vyplývá, že parametry osvětlení pochozích ploch na lávce i osvětlení přístupových schodišť jsou navrhovány podle ČSN EN 12464-2 Světlo a osvětlení – Osvětlení pracovních prostorů – Část 2: Venkovní pracovní prostory (07/2008), v čl. 4.5. Tabulka 2 – Přípustné maximum rušivého světla ve venkovních osvětlovacích soustavách. Podle údajů v části 2.1.9 Technické zprávy navržená svítidla LED svojí charakteristikou umožňují minimální rozptyl osvětlení mimo prostor lávky.

Vzdálenost cca 12,3 m domu č.p. 187 od navrhované lávky, existence stávajících stožárů veřejného osvětlení č. 520610, 524026 v ulici U Skály jihozápadně a jižně od domu č.p. 187, návrh osvětlení v souladu s požadavky ČSN EN 12464-2, stávající vzrostlé stromy na jižní straně pozemku parc. č. 605 a možnost záclonění oken závěsy nedávají předpoklad k narušení pohody bydlení v domě č.p. 187 z hlediska světelného znečištění nad míru přiměřenou místním

poměrům. Navíc podle bodu 4.1.4 Provizorní schodiště Technické zprávy části dokumentace SO 67-34-91 Praha Velká Chuchle, lávka pro pěší v km 6,283 bude severní strana schodiště u pilíře P1 směrem k rodinnému domu č.p. 187 zakryta prodyšnou, UV odolnou, neprůhlednou textilií zamezující výhled do budovy na pozemku parc.č. 604 k.ú. Velká Chuchle, tedy bude zamezovat i průniku osvětlení schodiště směrem k domu č.p. 187.

Záměrem nedochází k narušení pohody bydlení odvolatele ve smyslu rozsudku Nejvyššího správního soudu čj. 8 As 27/2012-113. Tento rozsudek při definování pojmu „pohoda bydlení“ popř. „kvalita prostředí“ vychází z rozsudku sp.zn. 2 As 44/2005, ve kterém je také uvedeno: „Je ovšem nutno zdůraznit, že požadavky na pohodu bydlení nelze absolutizovat a že určité zatížení okolí způsobuje každá stavba, přičemž po vlastnících okolních staveb je spravedlivé požadovat, aby takovéto zatížení snášeli, je-li přiměřené poměrům“. V posuzovaném případě se navíc jedná o vliv dočasný, který má být omezen maximální dobou do 31.12.2028 (k tomu podrobněji viz níže).

Námítka je nedůvodná.

Věnceslava Vokurková v odvolání namítá:

Rozpor se závazným stanoviskem orgánu územního plánování.

Správní orgán prvního stupně na str. 7 odvoláním napadeného rozhodnutí uvedl, že jedním ze stanovisek dotčených orgánů je i závazné stanovisko orgánu územního plánování vydané Hlavním městem Prahou, Magistrátem hlavního města Prahy, Odborem územního rozvoje, Oddělením informací o území, č. j. MHMP 496065/2021, sp. zn. S-MHMP 466444/2021 ze dne 10. 5. 2021.

Dle ustanovení § 149 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“), platí, že obsah závazného stanoviska je závazný pro výrokovou část rozhodnutí správního orgánu. Ve výše specifikovaném závazném stanovisku je výslovně uvedeno, že podmínkou souhlasného závazného stanoviska je „dočasná stavba s dobou trvání do 31. 12. 2022 z důvodu konce platnosti územního plánu hl. m. Prahy“. Tento požadavek však správní orgán prvního stupně do výroku svého rozhodnutí nepřenesl, čímž postupoval v rozporu s uvedeným ustanovením správního řádu a v rozporu s ustanovením § 96b odst. 1 stavebního zákona.

Správní orgán prvního stupně na druhou stranu v rozporu s uvedeným závazným stanoviskem stanovil na str. 3 rozhodnutí podmínku, že „stavba lávky bude dočasná do doby realizace veřejně prospěšné stavby... komunikační propojení přes ČD ve Velké Chuchli“, čímž se nepřipustně odchýlil od podmínky kladené orgánem územního plánování.

Odvolatele je třeba přisvědčit, že stavební úřad nesprávně stanovil dobu trvání dočasné stavby lávky bez návaznosti na podmínku závazného stanoviska orgánu územního plánování - odboru územního rozvoje MHMP č.j. MHMP 496065/2021, sp.zn. S-MHMP 466444/2021 ze dne 10.5.2021.

V závazném stanovisku byla stanovena podmínka na dočasnost stavby do 31.12.2022 v souvislosti s tehdy platným ust. § 188 odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), podle něhož „Územně plánovací dokumentaci sídelního útvaru nebo zóny, územní plán obce a regulační plán schválené před 1. lednem 2007 lze do 31.

prosince 2022 podle tohoto zákona upravit, v rozsahu provedené úpravy projednat a vydat, jinak pozbývají platnosti.“.

Ust. § 322 odst. 1 zákona č. 283/2021 Sb. stavební zákon, podle něhož „Územně plánovací dokumentace sídelního útvaru nebo zóny, územní plán obce a regulační plán, schválené přede dnem 1. ledna 2007, pozbývají platnosti dnem nabytí účinnosti nové územně plánovací dokumentace, která je nahrazuje, nejpozději však 31. prosince 2028...“, prodloužilo platnost stávajícího územního plánu hl. m. Prahy do 31.12.2028. Vzhledem k tomu, že účinnost uvedeného ustanovení zákona č. 283/2021 Sb. byla stanovena na 30.7.2021, měl stavební úřad požadovat aktualizaci podmínky závazného stanoviska orgánu územního plánování ze dne 10.5.2021 týkající se doby trvání dočasné stavby a tuto podmínku převzít do rozhodnutí.

Odbor územního rozvoje vydal v průběhu odvolacího řízení opravné usnesení č.j. MHMP 969911/2022, sp.zn. S-MHMP 466444/2021 ze dne 30.5.2022, v němž byla podmínka závazného stanoviska týkající se doby trvání dočasné stavby změněna tak, že z důvodu konce platnosti územního plánu hl. m. Prahy půjde o dočasnou stavbu s dobou trvání do 31.12.2028.

Stavební úřad v pokračujícím řízení zohlední změnu podmínky závazného stanoviska.

Námítka je důvodná.

Procesní vada - nevyrozumění o pokračování v řízení

Správní orgán prvního stupně dne 22.10.2021 vydal usnesení č. j. 18759/2021/OVDŽP, jímž (na bližší nikterak nespecifikovanou dobu) přerušil řízení. V rozporu s ustanovením § 65 odst. 2 věty poslední správního řádu však nevyrozuměl účastníky řízení o tom, že v řízení pokračuje, a ani o tom neučinil záznam do spisu. Dle ustanovení § 65 odst. 1 správního řádu přitom po dobu přerušení řízení správní orgán prvního stupně činí pouze úkony, kterých je zapotřebí k odstranění důvodů přerušování. Komentář ke správnímu řádu (FIALA, Zdeněk. Správní řád: praktický komentář. Praha: Wolters Kluwer, 2020. Praktický komentář. ISBN 978-80-7598-797-6) uvádí, že „po dobu přerušování řízení nelze zjišťovat a ani posuzovat skutkový stav věci, o níž je ve věci rozhodováno“. Správní orgán prvního stupně proto nebyl oprávněn vydat odvoláním napadené rozhodnutí - bez toho, aniž by vyrozuměl účastníky o pokračování v řízení.

Tuto skutečnost potvrdil i Městský soud v Praze ve svém rozsudku č. j. 9 A 235/2010-58 ze dne 11.12. 2013, dle jehož právní věty platí, že „v době přerušování řízení podle § 64 odst 1 písm. a) správního řádu nemůže správní orgán rozhodnout o věci samé, aniž by účastníky řízení vyrozuměl o pokračování řízení podle § 65 odst 2 správního řádu a nepoučil je o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí podle § 36 odst 3 správního řádu.“ Výše uvedený komentář ke správnímu řádu přitom uvádí, že opomenutí povinnosti vyrozumět účastníky řízení o pokračování v řízení „představuje takovou vadu řízení, která může mít za následek nezákonnost rozhodnutí ve věci samé (KS v Ostravě 38 Ad 32/2010-20)“.

Výzva stavebního úřadu k doplnění podkladů žádosti spojená s usnesením o přerušování řízení č.j. 18759/2021/OVDŽP ze dne 22.10.2021 byla vydána v době před oznámením o zahájení řízení ze dne 12.11.2021. Stavební úřad postupoval v souladu s ust. § 94l odst. 6 stavebního zákona, podle kterého „Pokud žádost o vydání společného povolení neobsahuje požadované náležitosti, stavební úřad vyzve stavebníka k jejímu doplnění a řízení přeruší; usnesení o přerušování řízení se oznamuje pouze stavebníkovi.“

V této počáteční fázi společného řízení proto může nastat situace, že v případě nesplnění požadavků výzvy ve stanovené lhůtě, bude řízení zastaveno, aniž by se potencionální účastníci řízení dozvěděli, že bylo podáním žádosti řízení zahájeno. Usnesení o zastavení řízení se v tomto případě také doručuje pouze žadateli, resp. stavebníkovi (ust. § 94l odst. 6 věta poslední stavebního zákona).

Z uvedeného vyplývá, že stavební úřad neměl povinnost oznamovat účastníkům, že pokračuje v řízení, protože účastníci řízení dosud nebyli o probíhajícím, resp. zahájeném řízení informováni.

Námítka je nedůvodná.

Procesní vada - absence výzvy k seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí

Dle ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu platí, že účastníkům řízení musí být před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Správní orgán prvního stupně o možnosti seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí účastníky řízení nevyrozuměl, čímž postupoval v rozporu s uvedeným ustanovením správního řádu.

Správní orgán prvního stupně na str. 2 oznámení o zahájení společného řízení č. j. 20190/2021/OVDŽP ze dne 12. 11. 2021 uvedl, že „účastníci řízení mohou nahlížet do podkladů rozhodnutí“. V souladu se soudní rozhodovací praxí (např. rozsudek Krajského soudu v Plzni sp. zn. 57 Ca 18/2008 ze dne 11.2.2009) správní orgán svou povinnost dle ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu nesplní tím, že v oznámení o zahájení řízení uvede možnost seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí; účastníkům řízení se totiž nedostalo informace o tom, v jakém okamžiku správní orgán prvního stupně shromáždil veškeré podklady pro vydání rozhodnutí. Vzhledem k tomu, že v oznámení o zahájení řízení byla stanovena lhůta 15 dnů pro uplatnění závazných stanovisek dotčených orgánů, uplatnění námitek účastníků řízení a uplatnění připomínek veřejnosti, z povahy věci nemohl správní orgán prvního stupně již v době vydání oznámení o zahájení řízení ukončit shromažďování veškerých podkladů pro vydání rozhodnutí.

Z uvedeného rozsudku Krajského soudu v Plzni přitom plyne: „Protože účastník řízení si sám nemůže učinit relevantní úsudek o tom, kdy je shromažďování podkladů pro rozhodnutí ukončeno, je nezbytným předpokladem realizace uvedeného procesního práva úkon správního orgánu obsahující informaci o tom, že shromažďování podkladů pro rozhodnutí již bylo nebo k určitému okamžiku ukončeno bude.“

Účastník v souvislosti s výše uvedeným doplňuje, že dle nálezu Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 329/04 ze dne 3.3.2005 „je porušením principu právního státu, který je zakotven v čl. 1 Ústavy České republiky, a práva na soudní ochranu a na soudní přezkum, vyplývajícího z čl. 36 odst. 1 a 2 Listiny, pokud správní orgán nedá účastníku řízení možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí“. Podle komentáře ke správnímu řádu (FIALA, Zdeněk. Správní řád: praktický komentář. Praha: Wolters Kluwer, 2020. Praktický komentář. ISBN 978-80-7598- 797-6) pak platí, že pokud „příslušný správní orgán podle odstavce 3 komentovaného ustanovení nepostupuje, zatíží podle judikatury řízení nejen obtížně odstranitelnou vadou spočívající v porušení správního řádu, ale také vadou spočívající v porušení čl. 36 odst. 1 a čl. 38 odst. 2 Listiny, resp. v porušení zásad v nich zakotvených, což má takřka vždy za následek nezákonnost rozhodnutí ve věci ... k této skutečnosti musí přihlédnout jak příslušný odvolací správní orgán

přezkoumávající rozhodnutí příslušného prvostupňového správního orgánu, tak správní soud přezkoumávající napadené pravomocné rozhodnutí příslušného odvolacího správního orgánu a toto rozhodnutí zrušit“

Námítka odvolatelky byla obsažena v žalobní argumentaci a městský soud jejím názoru přisvědčil. Odvolací správní orgán proto k námitce přebírá podstatu argumentace městského soudu.

Podle ust. § 36 odst. 3, věty první zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí; to se netýká žadatele, pokud se jeho žádosti v plném rozsahu vyhovuje, a účastníka, který se práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí vzdal.

Smyslem ust. § 36 odst. 3 správního řádu je umožnit účastníku řízení, aby ve fázi před vydáním rozhodnutí, tedy kdy již správní orgán ukončil shromažďování podkladů pro rozhodnutí, mohl uplatnit své výhrady vůči úplnosti důkazní situace, resp. učinit procesní návrhy tak, aby rozhodnutí skutečně vycházelo ze spolehlivě zjištěného stavu věci. Účastník řízení si sám nemůže učinit relevantní úsudek o tom, kdy bylo shromažďování podkladů ukončeno, z výzvy správního orgánu musí být zřejmé, že bylo ukončeno. Z dikce citovaného zákonného ustanovení je zřejmé, že tato možnost není zpravidla právní úpravou vnímána tak, že se poskytne při zahájení řízení, nýbrž až po ukončení zjišťování podkladů pro rozhodnutí (srov. obdobně a obecně rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 7A 112/2002-36). Nicméně není samo o sobě porušením § 36 odst. 3 správního řádu, pokud správní orgán souběžně s oznámením o zahájení řízení stanoví jednak lhůtu, ve které se účastníci mohou seznámit s podklady rozhodnutí a rovněž následnou lhůtu, ve které se mohou vyjádřit k podkladům rozhodnutí. Vždy je však třeba zkoumat, zda poté, kdy účastník v souladu s poučením postupoval, byl správní spis následně doplňován či nikoli a zda účastník měl faktickou možnost se s úplným správním spisem seznámit (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 8Afs 21/2009-243).

V posuzované věci však nenastala situace, která by konvalidovala nedostatek, že odvolatelce nebyla zaslána výzva dle § 36 odst. 3 správního řádu k seznámení se s podklady shromážděnými před vydáním rozhodnutí.

Předně z oznámení o zahájení řízení ze dne 12. 11. 2021 nevyplývá, že ke dni oznámení o zahájení řízení byly shromážděny již veškeré podklady pro vydání rozhodnutí. Z výzvy není zjištělné a nebylo v ní výslovně uvedeno, že skutková zjištění byla provedena v úplnosti a řízení nebude doplňováno. Nahlížení do spisu může být postaveno na roveň seznámení s podklady pro rozhodnutí pouze, jde-li o případ, kdy účastníku je dáno na vědomí, že nejde o prosté nahlížení do spisu, ale fakticky o nahlížení pro účely seznámení s podklady pro rozhodnutí.

Z oznámení o zahájení společného řízení ze dne 12. 11. 2021 nelze takové vyrozumění účastníků řízení, a tedy ani odvolatelky dovodit. Nevyplývá z něj, že by bylo účastníkům oznámeno ukončení shromažďování podkladů pro rozhodnutí a úplnost skutkových zjištění tak, že by nabyli dojmu, že spis již nebude doplňován. Nadto k tomuto dni ani nebylo vydáno rozhodnutí o výjimce z odstupových vzdáleností ve vztahu k nemovitostem odvolatelky (prvostupňové rozhodnutí o výjimce bylo vydáno až 22. 7. 2024 k žádosti stavebníka ze dne 9. 6. 2022), přičemž bez takového rozhodnutí a opatření stanovisek k tomuto rozhodnutí nemohly

být zákonně shromážděny všechny podklady pro rozhodnutí. V toto smyslu se tedy z povahy věci – z povahy zásady koncentrace námitek plně uplatní argumentace odvolatelky odkazem na rozsudek Krajského soudu v Plzni č.j. 57Ca 18/2008, a to v tom smyslu, že poučí-li stavební úřad účastníky a dotčené orgány o možnosti podat námítky a stanoviska ve stanovené lhůtě (zde ve lhůtě 15 dnů), pak bez dalšího upozornění, že shromažďování podkladů pro rozhodnutí je ukončeno, z povahy tohoto poučení nelze k právu účastníka seznámit se s podklady pro rozhodnutí vztahovat tutéž lhůtu a dovolávat se zásady koncentrace řízení. Skutečnost, že v dané věci byla odvolatelka jako ostatní účastníci, mimo většinové pravidlo, již v oznámení o zahájení řízení poučení o právu podávat námítky a nahlížet do podkladů rozhodnutí (nikoliv o právu seznámit se s podklady pro rozhodnutí), neznamená, že došlo k realizaci práv odvolatelky na vyjádření se k podkladům řízení před rozhodnutím a že odvolatelka nebyla na tomto právu zkrácena. Na uvedeném nic nemění skutečnost, že řízení nebylo doplňováno, neboť s ohledem na obsah oznámení o zahájení společného řízení, toto odvolatelka nemohla předvídat a následně ani vědět.

Námítka je důvodná.

Účastenství

Správní orgán prvního stupně na str. 12 a 13 rozhodnutí stanovil okruh účastníků řízení. Okruh účastníků řízení dle ustanovení § 94k písm. e) stavebního zákona byl však stanoven nesprávně. Za prvé správní orgán prvního stupně aplikoval neexistující ustanovení, když uvedl, že se jedná o účastníky řízení dle ustanovení § 94k odst. 2 písm. e) stavebního zákona - aniž by dané ustanovení bylo členěno na odstavce. Za druhé správní orgán prvního stupně okruh těchto účastníků vymezil nesprávně.

Odborná literatura (VÁVROVÁ, Eva. Stavební zákon: Praktický komentář. Praha: Wolters Kluwer, 2020) v prvé řadě uvádí, že „okruh účastníků společného řízení vymezuje stavební úřad; následně pak musí v odůvodnění společného povolení zdůvodnit, jakou úvahou se při vymezování jednotlivých účastníků řídil.“. Odůvodnění rozhodnutí správního orgánu prvního stupně však žádnou takovou úvahu neobsahuje. Odůvodnění rozhodnutí je pak tedy nejen v rozporu s ustanovením § 68 odst. 3 správního řádu, dle něhož se v odůvodnění uvedou mimo jiné úvahy, kterými se správní orgán řídil při výkladu právních předpisů, ale rozhodnutí je navíc s ohledem na absenci příslušného odůvodnění účastenství vlastníků nemovitých věcí specifikovaných v rozhodnutí nepřezkoumatelné, a tudíž rozporné s obecně závaznými právními předpisy.

Komentář ke stavebnímu zákonu (PRŮCHA, Petr. Stavební zákon: praktický komentář. 2. aktualizované vydání. Praha: Leges, 2020. Komentátor. ISBN 978-80-7502-400-8) k ustanovení § 94k stavebního zákona uvádí, že „při vymezování okruhu účastníků řízení je třeba vyjít z předmětu a cíle společného řízení jako řízení, které v sobě integruje jak proces umístění, tak i proces povolení záměru. Všechny otázky, které by jinak byly projednány samostatně, musí být vyřešeny současně. Z pohledu problematiky účastníků řízení jde především o střety jednotlivých zájmů a podmínky pro provedení a případně i užívání stavby. ... U sousedů lze připustit dotčenost nejrůznějšího druhu, které mnohdy najdou odraz i v tzv. občanskoprávních námitkách (§ 89 odst. 6 stavebního zákona), jako jsou námítky zastínění, narušení soukromí, hluku, prachu a dalších imisí.“

Další komentář ke stavebnímu zákonu (VÁVROVÁ, Eva. Stavební zákon: Praktický komentář. Praha: Wolters Kluwer, 2020) doplňuje, že „účastenství těchto osob ve společném řízení má vždy dvě podmínky, existenci vlastnického nebo věcného práva (jako podmínku základní) a přímé dotčení existujícího práva“, přičemž tímto přímým dotčením se rozumí „především dotčení stíněním, hlukem, prachem, pachem, zápachem, kouřem, otřesy, světlem, plyny, vodou, odpady apod., tj. různými imisemi (viz § 1013 občanského zákoníku). ...Je na správním uvážení stavebního úřadu, jak posoudí přímou dotčenost a co vezme jako přímé dotčení. Toto stavební úřad posuzuje především s ohledem na umístění stavby na pozemku, s ohledem na velikost pozemku a umístění stavby na něm, technické parametry stavby, účel jejího užívání, odstupové vzdálenosti atd.“

Správní orgán prvního stupně přitom ve svém rozhodnutí uvedl, že látka pro pěší využití nebude zdrojem hluku (toto tvrzení zcela převzal ze str. 41 souhrnné technické zprávy), že založení stavby neovlivňuje okolní pozemky ani vodní režim na nich a že po celou dobu realizace stavby bude zachován přístup k přilehlým objektům. Z tohoto pohledu je zřejmé, že správní orgán prvního stupně nepočítal s velkým rozsahem přímého dotčení sousedících pozemků imisemi. Účastník má tak za to, že vlastníci pozemků p. č. 606, p. č. 607, p. č. 760, p. č. 602/2, p. č. 761, p. č. 762/1, vše v katastrálním území Velká Chuchle, nemohou být posuzovaným stavebním záměrem dotčení a neměli tak být zahrnuti do okruhu účastníků řízení dle ustanovení § 94k písm. e) stavebního zákona.

Nesprávné stanovení okruhu účastníků řízení správním orgánem prvního stupně dále spočívá v tom, že dle str. 13 rozhodnutí je účastníkem řízení mimo jiné osoba s vlastnickými nebo jinými věcnými právy k sousednímu pozemku p. č. 1157 v katastrálním území Velká Chuchle - uvedený pozemek však neexistuje.

Zápis „§ 94k odst. 2 písm. e) stavebního zákona“ uvedený na str. 12 a 13 rozhodnutí je zřejmou chybou v psaní. V kapitole „Účastníci řízení“ jsou vždy jednotlivé kategorie řádně označeny dle členění § 94k; v celkovém kontextu se nejedná o vadu, která by měla vliv na postavení účastníků a ve výsledku na zákonnost rozhodnutí.

Pozemek parc.č. 1157 v k.ú. Velká Chuchle skutečně nelze dohledat v katastru nemovitostí. Existují pozemky parc. č. 1157/1 a 1157/2. Zřejmě došlo k rozdělení původního pozemku ve vlastnictví hl. m. Prahy a k převodu oddělené části do vlastnictví státu, potažmo žadatele Správy železnic. Zda se stavební úřad dopustil chyby v psaní, či pominul údaje z evidence, nelze dovodit. Na stanovení okruhu účastníků řízení tato vada neměla žádný vliv. Oba vlastníci těchto pozemků jako účastníci řízení podle ust. § 94k písm. a) a d) mají v řízení postavení tzv. hlavních účastníků, kterým je v souladu s ust. § 94m odst. 2 po celou dobu řízení doručováno jednotlivě. Odvolatelce nepřísluší hájit v řízení práva dalších účastníků.

K vymezení okruhu účastníků řízení a s tím souvisejícím způsobem doručování písemností odvolací správní orgán (vázán názorem městského soudu) uvádí, že v napadeném rozhodnutí absentuje seznatelné vymezení účastníků řízení tak, aby byli přehledně ztotožněni dle jejich vztahu ke konkrétním nemovitostem. Účastníci byli v tomto rozhodnutí identifikováni výslovně jen parcelními čísly pozemků, aniž by bylo přezkoumatelné, komu vlastnická a věcná práva přináležejí a zda jde skutečně o jednotlivé nositele těchto práv. Nelze proto přezkoumat, zda je v daném řízení více než 30 účastníků a zda tedy mělo být doručováno jednotlivě, tj. odvolatelce přímo, a nikoliv veřejnou vyhláškou. Způsob doručování totiž determinuje, zda odvolatelka

nebyla omezena na právu seznámit se s oznámením o zahájení řízení, na právu vyjádřit se k záměru, případně i ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí.

Na vyjasnění způsobu doručování nejen z hlediska okruhu účastníků řízení a jeho vlivu na uplatňování procesních práv měla dopad ještě zásadnější skutečnost, a sice postavení odvolatelky a legitimita toho, že z titulu jejího postavení nebylo na místě doručovat odvolatelce veřejnou vyhláškou.

Odvolatelka je účastnicí řízení v postavení vlastnice sousedních nemovitostí, tj. domu čp. 82 a pozemku parc. č. 597 v kat. území Velká Chuchle s hospodářskými budovami, bezprostředně sousedícími se stavebním záměrem (s lávkou a schodišťovým objektem), a to v bezprostřední blízkosti stavebního záměru, o čemž svědčí i rozhodnutí o výjimce z odstupových vzdáleností ze dne 22.7.2022 ve znění odvolacího rozhodnutí ze dne 31.10.2022. Tímto rozhodnutím byla Správa železnic, státní organizaci povolena výjimka z odstupových vzdáleností stavby 0,4 m od hranice pozemku odvolatelky parc. č. 597 namísto PSP požadovaných 3 m.

Městský soud vycházel ze závěrů rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 6 As 285/2021-55 ze dne 7.12.2023, který uvedl, že *doručování veřejnou vyhláškou v řízení s velkým počtem účastníků není obligatorní*. Ustanovení § 144 odst. 6 správního řádu nestanoví, že v takovém řízení se doručuje veřejnou vyhláškou, nýbrž že v něm lze doručovat veřejnou vyhláškou. Vyslovil, že *„Zákon tak správnímu orgánu dovoluje v konkrétním případě doručovat (některým) účastníkům řízení individuálně. Rozdílný způsob doručování v rámci jedné skupiny účastníků řízení přitom neporušuje zásadu rovnosti účastníků řízení, pokud je odůvodněn objektivními kritérii (srov. přiměřeně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. dubna 2008 č. j. 1 As 2/2008-52, č. 1626/2008 Sb. NSS). Nejvyšší správní soud nicméně dospěl k závěru, že ve věci stěžovatele nejen že odvolací správní orgán stěžovateli mohl, nýbrž že musel svá rozhodnutí doručit individuálně. Přiměřeně zde lze odkázat na judikaturu, která vylučuje doručování prostřednictvím veřejné vyhlášky podle § 42 odst. 4 s. ř. s. těm osobám, jejichž postavení jako osob zúčastněných na řízení je naprosto zřejmé (právě s ohledem na jejich blízký poměr k věci) a jejichž vyrozumění nemůže soudu činit žádné zvláštní obtíže (rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 25. července 2007 č. j. 1 As 1/2007-104, ze dne 29. května 2013 č. j. 6 AOs 3/2012-74, ze dne 10. prosince 2014 č. j. 9 AOs 7/2013-88 či ze dne 4. března 2015 č. j. 1 As 152/2014-115)“*.

Uvedené závěry Nejvyššího správního soudu lze bez rozumných pochybností vztáhnout nejen na doručování samotného rozhodnutí, ale i na tak významný dokument, jakým je oznámení o zahájení řízení o vydání společného povolení, je-li jeho součástí poučení o právech účastníků řízení a nadto poučení o možnosti jejich uplatnění v koncentrační lhůtě pouhých 15 dnů. Uvedené tak nasvědčuje nevhodnosti nepřímého doručování odvolatelce veřejnou vyhláškou v jejím postavení vlastnice nemovitostí v těsné blízkosti záměru, o čemž vypovídá i později vydané rozhodnutí o výjimce z odstupových vzdáleností a její četné námitky poukazující na ohrožení staveb.

Stavební úřad tak pochybil, pokud odvolatelku již v prvostupňovém rozhodnutí nevyzval k seznámení s podklady pro rozhodnutí a vyjádření se k nim dle § 36 odst. 3 správního řádu jednotlivě, ale doručoval jí prostřednictvím úřední desky.

Námítka je důvodná.

Rozpor rozhodnutí s pražskými stavebními předpisy

V souladu s ustanovením § 94o odst. 1 stavebního zákona měl správní orgán prvního stupně povinnost posoudit, zda stavební záměr je v souladu s požadavky stavebního zákona a jeho prováděcími předpisy; správní orgán prvního stupně výslovně uvedl, že posoudil soulad stavby s nařízením č. 10/2016 Sb. hlavního města Prahy, pražskými stavebními předpisy (dále jen „pražské stavební předpisy“). Ustanovení § 1 odst. 3 a 4 pražských stavebních předpisů stanoví, že toto nařízení se použije mimo jiné při navrhování a umísťování staveb a zařízení na nich a při navrhování, povolování, ohlašování, provádění, užívání či odstraňování staveb nebo zařízení.

1. Ustanovení § 20 odst. 1 pražských stavebních předpisů stanoví, že při umísťování staveb musí být přihlédnuto k charakteru území, zejména ke vztahu zástavby k veřejným prostranstvím, půdorysným rozměrům okolních staveb a jejich výšce. Sám správní orgán prvního stupně na str. 8 rozhodnutí uvedl, že „stavba provizorní lávky je z hlediska charakterů stavby problematická, především kvůli své výšce“. Ačkoliv správní orgán prvního stupně dodal, že je tato stavba nutná, a to „k bezpečnému překonání elektrizované železniční tratě“, nijak blíže nezdůvodnil soulad s uvedeným ustanovením pražských stavebních předpisů.

Dle ustanovení § 20 odst. 4 pražských stavebních předpisů pak platí, že umísťování dočasných staveb nesmí vyvolávat kácení stromů ve veřejném prostranství. Správní orgán prvního stupně uvedl, že stavba nutnost odstranění zeleně vyvolává, jelikož „lávka koliduje se dvěma vzrostlými jasanů a plochou keřů s převažujícím skalníkem“, a proto se odstranění zeleně nelze vyhnout. Správní orgán prvního stupně tak zcela převzal text ze str. 7 souhrnné technické zprávy, aniž by splnění požadavku pražských stavebních předpisů samostatně vyhodnotil. V případě obou výše zmíněných požadavků pražských stavebních předpisů pak platí, že tyto předpisy nestanoví výjimky. Ani odůvodnění poskytnuté správním orgánem prvního stupně tak není způsobilé zajistit soulad posuzovaného stavebního záměru s těmito předpisy. Pražské stavební předpisy ve svém ustanovení § 83 neumožňují povolení výjimky z daných požadavků.

Souladem stavby s obecnými požadavky na umísťování staveb dle ust. § 20 PSP se stavební úřad přezkoumatelně zabýval na str. 8 – 9 rozhodnutí.

Při posouzení souladu s ust. § 20 odst. 1 PSP je rozsah povinnosti „přihlédnout“ k charakteru území vždy omezen základní funkcí stavby. Ostatně komentář k uvedenému ustanovení se zaměřuje výhradně na budovy (k tomu PSP str. 75, IPR Praha, 2018).

Dočasnou stavbu lávky lze považovat za inženýrský objekt/stavbu, pro kterou jsou určující obecné přírodní a fyzikální podmínky, popř. v kombinaci s podmínkami provozními nebo technologickými, kterým jsou pak obvykle podřízeny požadavky a podmínky architektonické (Slovník pojmů ve výstavbě - Doporučený standard metodická řada DOS M 01.01, vydalo Informační centrum České komory autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, s.r.o., ve spolupráci s SDIC-Institut, s.r.o. v roce 2000).

S ohledem na charakter dočasné stavby je navrženo použití rozebíratelné konstrukce pro opakované využití - ocelové modulární lávky osazené na provizorních podpěrách/pilířích (ocelové systémové prvky) doplněné přístupovými schodišti (ze systémového lešení), u niž

převažuje užitná hodnota (zajištění propojení obou částí Velké Chuchle bezpečným mimoúrovňovým způsobem alternativně ke stávajícímu úrovněovému bezbariérovému přechodu přes železniční přejezd) nad architektonickou hodnotou. Jedná se o jednoduchou ocelovou konstrukci, která má být po přechodnou dobu součástí území ovlivněného existencí stávající železniční trati, jejími inženýrskými objekty (např. kolejový svršek a spodek, přejezdy, opěrné zdi, protihlukové stěny), trakčním a energetickým zařízením (stožáry a nadzemní vedení).

Po věcné stránce odvolatelka zřejmě brojí proti výšce lávky. Parametry stavby v tomto případě předurčují např. výška spodní hrany konstrukce nad kolejemi nutná pro překonání elektrizované železniční trati, vzdálenost překonávaná při přechodu stávající čtyřkolejné železniční trati a komunikace, existence minimálního volného prostoru pro pilíře s přístupovými schodišti a návaznosti na komunikace.

Výška horní konstrukce lávky se pohybuje od cca 10 m do cca 11,5 m nad terénem. Dle Územně analytických podkladů hl. m. Prahy 2020 se v bloku domů (s domem odvolatelky) ohraničeném ulicemi Dostihová, U Skály, Drážní, Starolázeňská nacházejí různé vysoké stavby, které lze v souladu s ust. § 25 a 26 PSP zařadit do výškové hladiny II (0 m – 9 m), do výškové hladiny III (0-12 m), ale i do výškové hladiny IV (9-16 m) - č.p. 262 s výškou obvodové linie střechy 12,3 m.

Poměřovat výšku lávky výškou stávající okolní obytné zástavby je vzhledem ke zcela odlišnému charakteru staveb sice zavádějící, ale stavba lávky s výškou cca 10 m ve výsledku nepřevyší max. regulovanou výšku 16 m, odvozenou podle nejvyššího domu č.p. 262 v bloku ohraničeném ulicemi Dostihová, U Skály, Drážní, Starolázeňská a nepřevyší ani max. regulovanou výšku 12 m, odvozenou podle domů v nižší výškové hladině III v předmětném bloku (např. dům č.p. 187 s výškou obvodové linie střechy 10,5 m).

Stavba v území nebude zcela cizorodým prvkem, a jako dočasná inženýrská stavba je proto akceptovatelná a v souladu s požadavky na umístování staveb dle ust. § 20 odst. 1 PSP.

K části námítky týkající se kácení dřevin odvolací správní orgán uvádí, že součástí spisu je samostatné rozhodnutí Úřadu Městské části Praha - Velká Chuchle sp. zn. 577/2021 ze dne 5.3.2021 (nabytí právní moci dne 23.3.2021), ve kterém bylo rozhodnuto o kácení dřevin a stanovení náhradní výsadby po samostatném řízení vedeném podle ust. § 8 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny. Stavební úřad nadbytečně, resp. duplicitně formuloval výrok č. IV, ve kterém podle ust. § 8 odst. 6 zákona č. 114/1992 Sb. povolil „již povolené“ kácení dřevin. Výrok č. IV je v rozporu s ust. § 49 odst. 2 správního řádu, podle kterého lze přiznat totéž právo nebo uložit tutéž povinnost z téhož důvodu téže osobě pouze jednou. Ust. § 20 odst. 4 PSP, podle kterého nesmí umístování dočasných staveb vyvolávat kácení stromů ve veřejném prostranství, na posuzovaný případ nedopadá, protože dřeviny byly „právně odstraněny“ vykonatelným rozhodnutím.

Námítka je nedůvodná.

2. Dle ustanovení § 29 stavebních předpisů platí, že

a) odstup od hranice pozemku a pravidla pro umístování staveb při hranici pozemku se uplatní výhradně při umístování staveb při hranici se sousedními zastavěnými pozemky a pozemky určenými k zastavění;

- b) odstup stavby od hranice sousedního pozemku musí být minimálně 3 m;*
- c) pokud je stavba umístěna na hranici pozemku, nesmí být ve stěně umístované stavby orientované k sousednímu pozemku žádné stavební otvory a musí být zabráněno stékání vody a pádu sněhu na sousední pozemek;*
- d) tam, kde mezi sebou stavby tvoří volný prostor, musí být tento přístupný k provedení údržby.*

Správní orgán prvního stupně se souladem posuzovaného stavebního záměru s těmito ustanoveními nezabýval. Z dokumentace stavby (zejména pak z koordinační situace a záborového elaborátu) je přitom zřejmé, že podpěra P3 bude umístěna v těsné blízkosti (na hranici) pozemku p. č. 597 v katastrálním území Velká Chuchle, a to i v těsné blízkosti objektu zakresleného v katastrální mapě, jehož západní část tvoří hranici uvedeného pozemku. V daném případě tak není dle ustanovení § 29 odst. 2 pražských stavebních předpisů splněn požadavek minimálního třímetrového odstupu stavby od hranice sousedního pozemku.

Pozemek p. č. 597 v katastrálním území Velká Chuchle se přitom dle platnému územního plánu sídelního útvaru hlavního města Prahy nachází v ploše OB, tedy dle Regulativ funkčního a prostorového uspořádání území hlavního města Prahy v ploše čistě obytné, tj. ploše určené k zastavění. Je tedy jednoznačně splněna podmínka ustanovení § 29 odst. 1 pražských stavebních předpisů, dle níž se odstup uplatní výhradně při umístování staveb při hranici se sousedními zastavěnými pozemky a pozemky určenými k zastavění.

Posuzovaný stavební záměr je pak i v rozporu s požadavkem uvedeným v ustanovení § 29 odst. 4 pražských stavebních předpisů, když schodiště navrhované na východní straně podpěry P3 bude dle souhrnné technické zprávy (str. 24) opatřeno pouze zastíňovací plentou síťovaného typu. Posuzovaný stavební záměr tedy má v rozporu s pražskými stavebními předpisy mít ve schodišti umístěném na hranici pozemků p. č. 597 a p. č. 1211/17 v katastrálním území Velká Chuchle stavební otvory.

V poslední řadě je pak dále zjevné, že není splněn ani požadavek dle ustanovení § 29 odst. 5 pražských stavebních předpisů, kdy umístění posuzovaného stavebního záměru (jeho východní strany) s ohledem na odstup od hranice pozemku p. č. 597 v katastrálním území Velká Chuchle neumožňuje řádný přístup za účelem provedení údržby.

Na pozemku parc.č. 1211/17 k.ú. Velká Chuchle (součást veřejného prostranství) v blízkosti hranice s pozemkem parc.č. 597 k.ú. Velká Chuchle ve vlastnictví odvolatelky bude umístěno přístupové trubkové schodiště („schodišťová věž“) na lávku u podpěry/pilíře P1. Z výkresu D1.2 Koordinační situace a záborový elaborát a výkresu D1.3.1 Nový stav - půdorys vyplývá, že schodišťová věž je navržena šikmo podél hranice s pozemkem parc. č. 597 v nejbližší vzdálenosti 0,4 m od společné hranice, od které se odklání na vzdálenost cca 0,9 m.

V průběhu odvolacího řízení žadatelka doplnila rozhodnutí Úřadu městské části Praha 16, odboru výstavby, dopravy a životního prostředí č.j. 13188/2022/OVDŽP, sp.zn. 10968/2022/OVDŽP/Čr ze dne 22.7.2022, kterým stavební úřad povolil pro stavbu lávky výjimku z ustanovení § 29 odst. 2 PSP. Toto rozhodnutí bylo v odvolacím řízení v části změněno a ve zbytku potvrzeno rozhodnutím S-MHMP 1810804/2022/STR, č.j. MHMP 1841831/2022 ze dne 31.10.2022 (nabytí právní moci dne 1.1.2022).

Rozhodnutím stavebního úřadu ve znění rozhodnutí odvolacího správního orgánu byla pro záměr povolena výjimka z ust. § 29 odst. 2 nařízení č. 10/2016 Sb. hl. m. Prahy, která spočívá ve snížení odstupové vzdálenosti stavby od hranice pozemku parc. č. 597 v k. ú. Velká Chuchle na vzdálenost 0,4 m namísto PSP požadovaných 3 m.

Stavba lávky s přístupovými schodišti není umístěna přímo na společné hranici pozemků parc.č. 1211/17 a parc. č. 597. Na posuzovaný případ proto nedopadá ust. § 29 odst. 4 PSP, které reguluje umístění stavebních otvorů na hranici sousedních pozemků a má zamezit stékání vody a pádu sněhu na tyto pozemky. Doplnkové stavby ve vlastnictví odvolatelky umístěné při společné hranici zde žádná okna neobsahují.

K části námitky týkající se prostoru pro provedení údržby stavby k tomu lze doplnit, že roh schodiště (trubková stojka) u pilíře P1 je navržen na pozemku parc.č. 1211/17 ve vzdálenosti 0,40 m od hranice s pozemkem parc.č. 597, která je v části tvořena stěnou zřejmě hospodářského objektu a v části opěrnou stěnou. Tato vzdálenost (navíc pouze v jednom místě) umožňuje údržbu staveb ve vlastnictví odvolatelky přístupem ze severní a jižní strany a v případě potřeby i skrz konstrukci schodiště.

Námitka je nedůvodná.

3. Správní orgán prvního stupně na str. 9 rozhodnutí posuzoval soulad stavebního záměru s ustanovením § 39 pražských stavebních předpisů. Uvedl mimo jiné, že „dočasná lávka pro pěší využití nebude zdrojem hluku“, přičemž toto tvrzení bez zbytku převzal ze souhrnné technické zprávy předložené žadatelem. V rozporu s ust. § 68 odst. 3 správního řádu již však správní orgán prvního stupně neuvedl žádné úvahy, kterými se při tomto posouzení řídil. Na str. 6 rozhodnutí je přitom uvedeno, že lávka je „navržena jako rozebíratelná ocelová konstrukce“. Důsledkem využití lávky pro pěší tak nepochybně bude zvýšený hluk, který je spojen s pohybem osob po ocelové konstrukci.

Odvolací správní orgán se problematice hluku věnoval výše k námitkám odvolatele Petra Štiky, na které odkazuje.

Nemovitosti odvolatelky se nacházejí v blízkosti železničního přejezdu čtyřkolejné tratě na trase Praha - Plzeň při frekventované křižovatce ulic Dostihová x Mezichuchelská a Radotínská x Starochuchelská; podél přilehlé východní strany komunikace Mezichuchelská je vybudována protihluková stěna (patrně z důvodu dodržení limitů hluku především z provozu dráhy). Vzhledem k blízkosti stávajících zdrojů hluku je zřejmé, že pohyb chodců po lávce není způsobilý produkovat hluk nad míru přiměřenou nastaveným místním poměrům. Jak uvedl stavební úřad str. 14 rozhodnutí: „Hluk způsobený provozem chodců při používání lávky nebude vyšší než běžný provoz ve veřejném prostoru.“

Námitka je nedůvodná.

4. Dle ustanovení § 53 odst. 1 pražských stavebních předpisů platí, že stavby musí být navrženy, prováděny, užívány a případně odstraňovány tak, aby nebyla ohrožena bezpečnost jejich uživatelů ani uživatelů okolních staveb. Správní orgán prvního stupně se otázkou bezpečnosti uživatelů okolních staveb vůbec nezabýval. Nevzal tak v úvahu, že podpěra P3 bude umístěna v těsné blízkosti pozemku p. č. 597 v katastrálním území Velká Chuchle, na jehož západní hranici je umístěn (a v katastrální mapě zakreslen) hospodářský objekt. Tento objekt se přitom nachází

pod úrovní sousedícího pozemku p. č. 1211/17 v katastrálním území Velká Chuchle, na němž má stát podpěra P3 spolu se schodištěm umožňujícím přístup na lávku. Užíváním lávky pro pěší tak budou ohroženi uživatelé pozemku p. č. 597 v katastrálním území Velká Chuchle a něm stojícího objektu, přičemž nelze vyloučit (a to jak v průběhu zakládání stavby, tak v průběhu jejího následného - časově neurčeného - užívání) ani porušení statiky objektu a zdi tvořící hranici mezi pozemky p. č. 597 a p. č. 1211/17 v katastrálním území Velká Chuchle.

Skutečnosti, ve kterých odvolatelka spatřuje ohrožení uživatelů pozemku p. č. 597 v katastrálním území Velká Chuchle a na něm stojícího objektu, nelze dovodit. Lávka bude zřizována a demontována za nepřístupnosti uživatelů pozemku, neovlivňuje přístupy do okolních staveb a na okolní pozemky, s výjimkou přístupu k toku Vrutice (na opačné západní straně trati), je navržena tak, aby plnila požadavky na mechanickou odolnost a stabilitu i bezpečnost užívání: např. je navrženo zábradlí; ochrana proti dotyku trakce; ochrana proti atmosférickému přepětí, která bude podle údajů v Technické zprávě D1.1 na str. 8 a 9 při realizaci doplněna v souladu s požadavky na ochranu proti přepětí a blesku ve smyslu TP 124, resp. SR 5/7(S) - jedná se o opatření, kterými se elektrické trakční zařízení chrání před účinky atmosférických a provozních přepětí a dále o opatření sloužící k ochraně budov a objektů (mostů) před bleskem a před ostatními škodlivými účinky atmosférické elektřiny, např. indukčními; ukolejnění; ochrana před vlivem bludných proudů; je zajištěna přístupnost pro užívání (přístupy řešeny v návaznosti na stávající komunikace). Návrh splňuje obecný regulativ pro bezpečnost a přístupnost při užívání dle ust. § 53 odst. 1 PSP.

Námítka, že nelze vyloučit porušení statiky hospodářského objektu a zdi, souvisí s obecnými požadavky na mechanickou odolnost a stabilitu dle ust. § 40 a § 41 PSP. V Souhrnné technické zprávě bod 1.3.1 Pražské stavební předpisy je k souladu s požadavky ustanovení § 40 odst. 1 písm. a) PSP uveden odkaz na statické výpočty v dokumentaci SO lávky; zde je uvedeno, že jsou splněny normy Eurokódů 1 až 9 + ČSN ISO 2394 (pozn. MHMP: požadavky ust. § 40 odst. 1 PSP se považují za splněné, je-li postupováno podle normy uvedené v ust. § 84 PSP); k souladu s ust. § 41 odst. 1 PSP v dokumentaci uvedeno: „Vzhledem k charakteru lávky a její dočasnosti je založení navrženo plošně na povrchu, na zhutněný podsyp bude uložena rovinanina ze silničních panelů, která zajistí rovnoměrný roznos zatížení lávky a věží do podloží (pilíře P1 a P3), pilíř P2 bude založen do monolitického základového bloku...“; k souladu s ustanovením § 41 odst. 2 PSP je pak na str. 14 Souhrnné technické zprávy uvedeno: „Navržené založení neovlivňuje okolní pozemky ani vodní režim na nich“.

Odvolací správní orgán k tomu uvádí, že posouzení vlivu záměru na nemovitosti žalobkyně je v Souhrnné technické zprávě (a potažmo v napadeném rozhodnutí) nedostačující.

Městský soud v této souvislosti poukázal na skutečnost, že odvolatelka vlivem porušení jejích procesních práv „neměla možnost v koncentrační lhůtě reagovat ani na Souhrnnou technickou zprávu, z níž je skutečně zřejmé, že staticky byl posuzován charakter lávky a její umístění, založení do povrchu a bylo jen konstatováno, že se stavbou – v místě umístění pilíře nezasahuje pod základy staveb, což v celkovém kontextu stavebního záměru ve vztahu k dotčení žalobkyně není v úplnosti vypovídající.“

Námítka je důvodná.

5. Správní orgán prvního stupně se dále vůbec nezabýval požadavky ustanovení § 64 pražských stavebních předpisů, dle něhož ochrana před bleskem se musí zřizovat na stavbách a zařízeních tam, kde by blesk mohl způsobit ohrožení života nebo zdraví osob nebo materiální škody. S ohledem na to, že posuzovaný stavební záměr má být tvořen ocelovou konstrukcí a bude sloužit k pohybu osob, je zřejmé, že stavba musí být vybavena ochranou před bleskem, neboť v opačném případě hrozí újma na zdraví či životě osob pohybujících se na lávce.

Podle údajů v Technické zprávě D1.1 na str. 8 bod 4.1.6 jsou jako ochrana proti atmosférickému přepětí na konstrukci navržena jiskřiště. Prostřednictvím jiskřiště bude uzemněna každá vodivě oddělená část (schodiště, ocelové podpěry, nosná konstrukce), u podpěr/pilířů P1 a P3 budou k tomuto účelu umístěny zemnicí tyče (viz vyznačení zemnicích tyčí ve výkresové části dokumentace – např. ve výkresech č. přílohy D1.3.1, D1.3.2, D1.3.3), u podpěry /pilíře P2 bude ze základové patky vyveden nerezový drát \varnothing 10 mm spojený s výztuží; při realizaci budou ochranná opatření doplněna v souladu s požadavky na ochranu proti přepětí a blesku ve smyslu TP 124, resp. SR 5/7(S) (jako SR 5/7(S) je označována Služební rukověť OCHRANA ŽELEZNIČNÍCH MOSTNÍCH OBJEKTŮ PROTI ÚČINKŮM BLUDNÝCH PROUDŮ). Podle SR 5/7(S) se jedná o opatření mimo jiné sloužící k ochraně budov a objektů (mostů) před bleskem a před ostatními škodlivými účinky atmosférické elektřiny, např. indukčními.

Navržené ochranné řešení je v souladu s požadavky ust. § 64 PSP.

Námítka je nedůvodná.

6. Dle ustanovení § 65 odst. 1 pražských stavebních předpisů platí, že v záplavových územích musí být stavby odolné proti odplavení, vyplavání a překlopení. Správní orgán prvního stupně nijak v rozporu s ustanovením § 68 odst. 3 správního řádu neodůvodnil, zda posuzovaný stavební záměr splňuje uvedené požadavky, ačkoliv sám uvedl, že podpěra P3 se nachází v záplavovém území Q_{100} potoka Vrutice. Na str. 9 rozhodnutí pak správní orgán prvního stupně pouze uvedl, že lávku je možné v případě povodní z bezpečnostních důvodů uzavřít, nicméně nijak se nevěnoval otázce odplavení či překlopení lávky. S ohledem na rozměry posuzovaného stavebního záměru (délka mostu 61,05 m a výška mostu 10,7 m - viz str. 3 rozhodnutí) je přitom otázka případného odplavení či překlopení lávky podstatná, neboť ve jmenovaných případech by byly způsobeny značné škody na majetku třetích osob a případně i újmy na zdraví či životě lidí. Pouhá správním orgánem prvního stupně uváděná možnost uzavření lávky není způsobila těmto rizikům předejít.

V Souhrnné technické zprávě bod 1.3.1 Pražské stavební předpisy je k souladu s ustanovením § 20 odst. 6 PSP uvedeno:

„Podpěra P3 (západní) se nachází v záplavovém území Q_{100} potoka Vrutice a v normálním stavu nezhoršuje jeho průtočné charakteristiky. Rozliv Q_{100} je v celém prostoru ulice Starochuchelská a Vrutice, nelze se tedy rozlivu vyhnout. Podpěra P3 leží mimo aktivní zónu Vrutice. Protože lávka představuje alternativu stávajícího základního komunikačního propojení přes železniční přejezd, je možnost ji v případě povodní z bezpečnostních důvodů uzavřít. V momentě rozlivu Q_{100} je navíc zatopena celá ulice Starochuchelská západně od trati.“

K § 40 odst. 1 písm. g) PSP je uvedeno: „Navržená dočasná lávka leží na zpevněné ploše u opěrné zdi vodního toku. Stavba je založena plošně na povrchu, není tak ohrožena hydrostatickým vztlakem.“

Přestože se stavební úřad výslovně souladu s požadavky ust. § 65 PSP nevěnoval, dokumentace s působením možných účinků vod při povodních počítá a konstrukce lávky včetně jejího založení je navržena s ohledem na požadavky pro navrhování staveb v záplavovém území ve smyslu ust. § 65 odst. 1 písm. b) PSP.

Námítka je nedůvodná.

Vady dokumentace pro vydání společného povolení

1. Dle bodu B.1 písm. b) přílohy č. 8 vyhlášky č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb (dále jen „vyhláška o dokumentaci staveb“), musí být součástí dokumentace údaje o souladu stavby s územně plánovací dokumentací, s cíli a úkoly územního plánování, včetně informace o vydané územně plánovací dokumentaci. Příslušná část souhrnné technické zprávy (str. 6) pouze uvádí, že navrhovaná stavba je dočasná a že nebude měnit funkční využití pozemků. Zcela tedy chybí údaje o souladu stavby s územně plánovací dokumentací.

Podle ust. § 96b stavebního zákona je posouzení souladu s územně plánovací dokumentací a cíli a úkoly územního plánování (až na výjimky) v kompetenci dotčeného orgánu územního plánování, kterým je na území hl. m. Prahy odbor územního rozvoje MHMP.

Podkladem řízení bylo souhlasné závazné stanovisko odboru územního rozvoje č.j. MHMP 496065/2021, sp. zn. SMHMP 466444/2021 ze dne 10.05.2021, které stanovilo podmínku dočasnosti stavby s dobou trvání do 31.12.2022 z důvodu konce platnosti územního plánu. V odůvodnění závazného stanoviska je podrobně popsán soulad s územně plánovací dokumentací a s cíli a úkoly územního plánování. Předložený stavební záměr dočasné lávky pro pěší přes železniční koridor ve Velké Chuchli byl posouzen jako přípustný v zastavitelném území v plochách OB – čistě obytné, ploše DZ – tratě a zařízení železniční dopravy, nákladní terminály a S4 – ostatní dopravně významné komunikace a DU – urbanisticky významné plochy a dopravní spojení, veřejná prostranství, a dále v území nezastavitelném - v plochách ZMK - zeleň městská a krajinná a VOP – vodní toky a plochy, plavební kanály; přeložka místního rozhlasu zasahuje do zastavitelných ploch S4 a DZ, ve kterých je jako prvek technické infrastruktury přípustná.

Dílní části záměru zasahují do území veřejně prospěšných staveb VPS 37/DK/54 – Velká Chuchle – komunikační propojení přes ČD ve Velké Chuchli (vydané platné územní rozhodnutí) a VPS 23/DZ/54 Velká Chuchle, nová železniční zastávka Praha Velká Chuchle (v současné době realizováno v rámci hlavní stavby Optimalizace trati Praha Smíchov (mimo) – Černošice (mimo)). Stavby budou ve vzájemné koordinaci, záměr je z hlediska dotčenosti veřejně prospěšných staveb posouzen jako přípustný.

Orgán územního plánování ve svém stanovisku učinil závěr, že předložený stavební záměr je v souladu se Zásadami územního rozvoje hl. m. Prahy ve znění Aktualizace č. 1 - 4 s tím, že respektuje vymezení koridoru železniční tratě jako součást VPS Z/506/DZ – Nové železniční spojení Praha – Beroun (VRT Praha – Plzeň - SRN), a je v souladu s platným Územním plánem hl. m. Prahy (ve znění změny Z 2832/00).

Stavební úřad zapracoval údaje ze závazného stanoviska do odůvodnění napadeného rozhodnutí, nesprávně však pominul podmínku závazného stanoviska týkající se doby trvání dočasné stavby – k tomu se odvolací správní orgán vyjádřil již výše na str. 7 - 8 tohoto rozhodnutí.

Průvodní zpráva v bodě 3.4. Územní plán obsahuje údaje o platném územním plánu sídelního útvaru hl. m. Prahy; Souhrnná technická zpráva v bodě 1.2. Údaje o souladu s územně plánovací dokumentací obsahuje stručný údaj, že navrhovaná stavba je dočasná a že dočasný stav nebude měnit funkční využití pozemků. Údaje o konkrétním využití území dotčeném stavbou v Souhrnné technické zprávě skutečně chybí a zdůvodnění souladu s platným územním plánem je neúplné.

Námítka je důvodná.

2. Dle bodu B.1 písm. h) přílohy č. 8 vyhlášky o dokumentaci staveb musí dokumentace stavby zahrnovat vliv stavby na okolní stavby a pozemky, ochranu okolí, vliv stavby na odtokové poměry v území. Dokumentace v tomto ohledu nijak neobsahuje zhodnocení vlivu zejména na sousední pozemek p. č. 597 v katastrálním území Velká Chuchle a na stavbu na něm umístěnou. Stavba na tomto pozemku je v těsné blízkosti posuzovaného stavebního záměru (konkrétně podpěry P3 a na ni navazujícího schodiště), přičemž tato stavba se navíc nachází pod úrovní pozemku p. č. 1211/17 v katastrálním území Velká Chuchle. Realizace stavby je tak riziková, a to jak při zakládání stavby, tak při jejím následném užívání. Dokumentace (souhrnná technická zpráva) přesto tuto skutečnost zcela opomíjí.

Námítka je po obsahové stránce variací námítky, kterou odvolatelka uplatnila pod bodem 4. v kapitole *Rozpor rozhodnutí s pražskými stavebními předpisy*. Odvolací správní orgán by pouze opakoval svou předchozí argumentaci; odkazuje k tomu na str. 18 tohoto rozhodnutí a shrnuje, že vliv navrženého řešení na pozemek a stavby ve vlastnictví odvolatelky není v Souhrnné technické zprávě dostatečně posouzen.

Námítka je důvodná.

3. Bod B.1 písm. k) přílohy č. 8 vyhlášky o dokumentaci staveb dále stanoví, že souhrnná technická zpráva musí obsahovat územně technické podmínky - zejména možnost napojení na stávající dopravní a technickou infrastrukturu, možnost bezbariérového přístupu k navrhované stavbě. Souhrnná technická zpráva na str. 26 v tomto ohledu pouze uvádí, že stavba umožní mimoúrovňové převedení pěší trasy. Zhodnocení možnosti bezbariérového přístupu k navrhované stavbě zcela absentuje.

V Souhrnné technické zprávě je popis návaznosti lávky na stávající komunikace pro pěší v bodech 2.1.4 Popis dopravní koncepce řešení stavby a 3.2. Popis dopravního řešení, dále v bodě 1.3.1 Pražské stavební předpisy v odůvodnění souladu záměru s ustanovením § 53 odst. 3 PSP (na str. 15). Přístup na schodiště u západní podpěry/pilíře P3 bude z nezpevněných cestiček na pozemku parc.č. 1156 k.ú. Velká Chuchle, které jsou přístupné z chodníku ul. Starochuchelská (stávajícím schodištěm), přístup na schodiště u východní podpěry/pilíře P1 bude z nové zpevněné plochy napojené schodištěm na chodník při křižovatce Dostihová x Mezichuchelská. Vzhledem k tomu, že požadavky vyhlášky č. 398/2009 Sb. se na stavbu nevztahují, nelze oprávněně požadovat ani plnění dílčího požadavku bezbariérového přístupu ke stavbě (k tomu viz výše str. 4).

Námítka je nedůvodná.

4. Ustanovení bodu B.2.1 písm. e) přílohy č. 8 vyhlášky o dokumentaci staveb stanoví, že dokumentace musí obsahovat informace o tom, zda a v jakých částech dokumentace jsou

zohledněny podmínky závazných stanovisek dotčených orgánů. Na str. 30 souhrnné technické zprávy je uvedeno, že v souhrnné technické zprávě budou po projednání uvedeny podmínky z dokladů obsažených v dokladové části dokumentace E, které se týkají projektu stavby provizorní lávky. Uvedeno je pouze povolení ke kácení dřevin; informace o zohlednění podmínek závazných stanovisek dotčených orgánů v jednotlivých částech dokumentace proto chybí a nikdy nebyla žadatelem později doplněna.

Odvolatelce lze přisvědčit, že po projednání dokumentace s dotčenými orgány měl být bod 2.1.6 Podmínky závazných stanovisek dotčených orgánů Souhrnné technické zprávy dopracován (např. formou dodatku). Dokladová část sice obsahuje závazná stanoviska a vyjádření dotčených orgánů získaných v projednání, stavební úřad podmínky závazných stanovisek zapracoval do výroku na stránkách 4, 5 a 6 rozhodnutí jako podmínky pro provedení stavby, (s výjimkou podmínky dočasnosti stavby dle závazného stanoviska orgánu územního plánování ze dne 10.5.2021 – k tomu viz výše), ale Souhrnná technická zpráva v bodě 2.1.6 měla být doplněna.

Námítka je důvodná.

5. Vyhláška o dokumentaci staveb dále v bodě B.4 písm. a) přílohy č. 8 stanoví, že součástí popisu dopravního řešení musí být bezbariérová opatření pro přístupnost a užívání stavby osobami se sníženou schopností pohybu nebo orientace. Souhrnná technická zpráva se na str. 42 k tomuto požadavku nevyjadřuje.

Odvolací správní orgán se k problematice možnosti bezbariérového přístupu a užívání stavby vyjádřil již výše na str. 4.

Námítka je nedůvodná.

Ve všech výše uvedených případech byl správní orgán prvního stupně povinen žadatele v průběhu řízení vyzvat k doplnění dokumentace. Jelikož k tomuto procesnímu úkonu nepřistoupil, postupoval v rozporu s ustanovením § 94d odst. 1 stavebního zákona.

Odvolatelka zřejmě dovozuje rozpor s ust. § 94l odst. 6, jehož znění je obdobné a dopadá na společné územní a stavební řízení. Ust. § 94d odst. 1 se týká územního řízení s posouzením vlivů na životní prostředí. Odvolací správní orgán přisvědčil argumentaci odvolatelky, že dokumentace vykazuje nedostatky. Přestože ust. § 6a vyhlášky č. 499/2006 Sb. kromě dalšího stanoví, že rozsah dokumentace musí odpovídat druhu a významu stavby, společná dokumentace není dostačující pro posouzení záměru v rozsahu požadavků ust. § 94o stavebního zákona, zejména vlivu stavby na nemovitosti odvolatelky. Stavební úřad proto pochybil, když žadatelku k odstranění nedostatků nevyzval.

Správní orgán prvního stupně vyzval dne 22.10.2021 výzvou č. j. 18759/2021/OVDŽP žadatele k odstranění nedostatků, mimo jiné k doplnění technické zprávy o to, že navrhovaný záměr splňuje (přiměřeně k rozsahu) požadavky vyhlášky č. 398/2009 Sb., o obecných technických požadavcích zabezpečujících bezbariérové užívání staveb. Účastník dne 23. 2. 2022 prostřednictvím svého právního zástupce nahlédl do správního spisu, přičemž v době nahlížení se ve spisu nacházela pouze původní dokumentace zpracovaná v měsíci březnu roku 2021 a dále pak její aktualizace provedená v měsíci červnu roku 2021. Žadatel tedy svou žádost

v požadovaném rozsahu nedoplnil, a proto měl správní orgán prvního stupně řízení dle ustanovení § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu řízení zastavit.

Na základě výzvy ze dne 22.10.2021 došlo k doplnění žádosti podáním ze dne 10.11.2021. Části dokumentace A. Průvodní zpráva a B. Souhrnná technická zpráva sice neobsahují údaje o jejich aktualizaci, u autorizačního razítka s podpisem je však na krycích deskách uvedeno datum 8.11.2021. Tyto části byly zjevně upraveny na základě výzvy, v níž bylo požadováno mimo jiné i doplnění souladu s PSP; bod 1.3.1 Souhrnné technické zprávy předložené k odvolání již obsahuje odůvodnění souladu s požadavky PSP, které se k navrhovanému záměru vztahují. Bod Souhrnné technické zprávy 2.4. Bezbariérové užívání stavby obsahuje údaj o tom, že lávka bude z důvodů stísněných poměrů bariérová a že bezbariérové propojení bude zajištěno stávajícím úrovnovým propojením přes železniční přejezd.

Námítka je nedůvodná.

Odvolací správní orgán opatřením č.j. MHMP 1808059/2022 ze dne 4.10.2022 seznámil účastníky s doplněním podkladů pro rozhodnutí a pro vyjádření ji stanovil lhůtu 10 dnů od doručení.

Tohoto oprávnění využila odvolatelka Věnceslava Vokurková: K opravnému usnesení odboru územního rozvoje č.j. MHMP 969911/2022, sp.zn. S-MHMP 466444/2021 ze dne 30.5.2022 uvedla, že *ani po provedené opravě závazného stanoviska orgánu územního plánování není v napadeném rozhodnutí podmínka dočasnosti respektována a zopakovala, že stavební úřad vydal rozhodnutí v rozporu s ust. § 149 odst. 1 správního řádu.*

Odvolací správní orgán přisvědčil námitce odvolatelky, že stavební úřad nesprávně stanovil dobu trvání dočasné stavby lávky bez návaznosti na podmínku závazného stanoviska orgánu územního plánování; v podrobnostech odkazuje výše na str. 7 a násl. rozhodnutí.

K rozhodnutí stavebního úřadu o povolení výjimky č.j. 13188/2022/OVDŽP, sp.zn. 10968/2022/OVDŽP/Čr ze dne 22.7.2022 uvedla, že *dne 13.8.2022 podala proti tomuto rozhodnutí odvolání (kopie v příloze podání), o kterém dosud nebylo pravomocně rozhodnuto, a v důsledku toho je záměr v rozporu s požadavky na odstupy dle ust. § 29 odst. 2 PSP. Odvolatelka také upřesnila, že v textu odvolání nesprávně označila podpěru P1 jako podpěru P3.*

Rozhodnutí o povolení výjimky bylo v odvolacím řízení v části změněno a ve zbytku potvrzeno rozhodnutím S-MHMP 1810804/2022/STR, č.j. MHMP 1841831/2022 ze dne 31.10.2022, které nabylo právní moci dne 1.1.2022.

K doplněným podkladům pro rozhodnutí se rovněž vyjádřil odvolatel Petr Štika: V obsahu podání uvedl, že účelem stavby je dočasně (do doby vybudování nadjezdu) doplnit kolizní pěší propojení přes kolejiště, že v současnosti je železniční přejezd zrekonstruován, včetně závor, které brání vstupu chodců do kolejiště, a nového výstražného systému; ke kolizním situacím by proto nemělo docházet. Dále uvedl, že termín realizace nadjezdu není znám a že podle informací od občanů dotčených touto stavbou s nimi nejsou vyřešena vlastnická práva a další okolnosti narušující pohodu bydlení s tím, že mnoho z nich se hodlá proti stavbě bránit všemi dostupnými prostředky. Z uvedeného dle odvolatele vyplývá, že vybudování nadjezdu, pokud vůbec proběhne, je v horizontu spousty let. V tomto případě by zde stála lávka, kterou by nikdo

nepoužíval, a bylo by ji nutné udržovat v dobrém technickém stavu, což by stálo nemalé finanční prostředky. I v případě uzavření přejezdu je účelnost lávky diskutabilní, jelikož má být bariérová. Odvolatel uzavřel, že trvá na zrušení napadeného rozhodnutí.

Odvolací správní orgán k tomu uvádí, že vyjádření odvolatele nemá žádnou souvislost s obsahem doplněných podkladů pro rozhodnutí. Institut vyjádření k podkladům pro rozhodnutí doplněných odvolacím orgánem v průběhu odvolacího řízení neslouží k rozšiřování okruhu odvolacích námitek nad rámec zákonné odvolací lhůty. Z obsahu vyjádření vyplývá, že odvolatel považuje lávku za nadbytečnou. Obecně k tomu lze uvést, že „potřebnost staveb“ není hlediskem posuzování ve společném územním a stavebním řízení dle hledisek ust. § 94o stavebního zákona.

Odvolací správní orgán závěrem shrnuje, že městský soud přistoupil ke zrušení napadeného rozhodnutí pro vady řízení, spočívající v porušení procesních práv odvolatelky ve způsobu doručování, v neumožnění včas uplatnit námítky proti zahájení společného řízení, v neposkytnutí prostoru pro seznámení se s podklady již v řízení před správním orgánem 1. stupně a rovněž v tom, že s ohledem na povahu sporu a skutkovou oponenturu odvolatelky nebyly náležitě, bez jakýchkoliv pochybností, k jejímu návrhu vyjasněny poměry pozemků a staveb šetřením na místě samém.

V pokračujícím řízení stavební úřad předně ověří, zda bylo napadené společné povolení v mezidobí konzumováno a záměr byl realizován. V takovém případě společné územní a stavební řízení zastaví podle ust. § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu, protože žádost se stala bezpředmětnou. Následně bude postupovat podle ust. § 258 – 259 zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon.

V pokračujícím řízení, popř. v opakovaném stavebním řízení vyzve žadatele k odstranění vad dokumentace (dle textu tohoto rozhodnutí); oznámení (popř. vyrozumění) o zahájení řízení bude doručovat odvolatelce jednotlivě a ve věci nařídí ústní jednání spojené s ohledáním na místě.

Odvolací správní orgán podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy, a proto napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil k novému projednání správnímu orgánu, který rozhodnutí vydal, a který je při novém projednání vázán shora uvedeným právním názorem.

Poučení o odvolání:

Proti rozhodnutí odvolacího správního orgánu se podle § 91 odst. 1 správního řádu nelze dále odvolat.

Rozhodnutí odvolacího správního orgánu je v právní moci, jestliže bylo oznámeno všem odvolatelům a účastníkům uvedeným v § 27 odst. 1 správního řádu.

Ing. Markéta Vacínová
ředitelka odboru
podepsáno elektronicky

Obdrží:

I. účastníci řízení dle ust. § 27 odst. 1 správního řádu a odvolatel, doporučeně, fyz. os. do vl. rukou

1. SUDOP PRAHA a.s., IDDS: nd9sqfy
sídlo: Olšanská č.p. 2643/1a, Žižkov, 130 00 Praha 3
zastoupení pro: Správa železnic, státní organizace,
sídlo: Dlážděná č.p. 1003/7, 110 00 Praha 1-Nové Město
2. Magistrát hlavního města Prahy, odbor evidence majetku, Mariánské náměstí č.p. 2/2, 110 00 Praha 1-Staré Město
3. Městská část Praha-Velká Chuchle, IDDS: nqdbuw2
sídlo: U skály č.p. 262/2, Praha 5-Velká Chuchle, 159 00 Praha 59
4. Povodí Vltavy, státní podnik, IDDS: gg4t8hf
sídlo: Holečkova č.p. 3178/8, 150 00 Praha 5-Smíchov
5. Technologie Hlavního města Prahy, a.s., IDDS: u5hgkji
sídlo: Dělnická č.p. 213/12, 170 00 Praha 7-Holešovice
6. Petr Štika, IDDS: fvv6vhh
trvalý pobyt: U skály č.p. 187/4, Praha 5-Velká Chuchle, 159 00 Praha 59
7. FKM Legal s.r.o. advokátní kancelář, IDDS: vxswt5b
sídlo: Tomášská č.p. 25/6, Praha 1-Malá Strana, 118 00 Praha 011
zastoupení pro: Věnceslava Vokurková, Prodloužená 239/5, Praha 5-Velká Chuchle, 159 00

II. účastníci řízení dle ust. § 27 odst. 2 správního řádu, doporučeně

8. Institut plánování a rozvoje hl. m. Prahy, příspěvková organizace, IDDS: c2zmahu
sídlo: Vyšehradská č.p. 2077/57, Praha 2-Nové Město, 128 00 Praha 28

III. účastníci řízení dle ust. § 27 odst. 2 správního řádu, veřejnou vyhláškou

9. Magistrát hlavního města Prahy, úřední deska po dobu 15 dní s účinkou doručení, Mariánské náměstí č.p. 2/2, 110 00 Praha 1-Staré Město
10. Úřad městské části Praha 16, úřední deska po dobu 15 dní pro informaci, bez účinku doručení, IDDS: ntsbt5z
sídlo: Václava Balého č.p. 23/3, Radotín, 153 00 Praha 512
11. Úřad městské části Praha-Velká Chuchle, úřední deska po dobu 15 dní pro informaci, bez účinku doručení, IDDS: nqdbuw2
sídlo: U skály č.p. 262/2, Praha 5-Velká Chuchle, 159 00 Praha 59

IV. ostatní

12. Institut plánování a rozvoje hlavního města Prahy, evidence ÚR, IDDS: c2zmahu
sídlo: Vyšehradská č.p. 2077/57, Praha 2-Nové Město, 128 00 Praha 28
 13. Úřad městské části Praha 16, odbor výstavby, dopravy a životního prostředí, Václava Balého č.p. 23/3, Praha 5-Radotín, 153 00 Praha 512
- + **SPIS sp.zn. 16645/2021/OVDŽP/Čr**
+ **SPIS sp.zn. 10968/2022/OVDŽP/Čr**
+ **rozsudek MS č.j. 9 A 120/2022-74 ze dne 28.8.2024**

Na vědomí

14. Správa železnic, státní organizace, IDDS: ucchjm

sídlo: Dlážděná č.p. 1003/7, 110 00 Praha 1-Nové Město

MHMP STR/Pr